

Сьогодні
08.05.2024

Урок
№110

Дата: 08.05.24

Клас: 1 – Б

Предмет: Навчання грамоти Читання

Вчитель: Лисенко О. Б.

Тема: **Робота над читанням за ролями оповідання «Маленька мураха» Василя Шкляра. Повторення. Оповідання «Фокус-мокус» Дмитра Чередниченка.**

Мета: *удосконалювати навичку читання; розвивати вміння відповідати на запитання за змістом прочитаного; спонукати учнів до фантазії, придумування продовження розповіді; удосконалювати вміння відтворювати в парі діалог із тексту, розповідати за малюнком та змістом прочитаного; виховувати спостережливість, захоплене ставлення до краси й неповторності оточуючої природи.*

Добрий день!
Сіли рівно, озирнулись,
Один одному всміхнулись.
Якщо добре працювати –
Вийдуть гарні результати.
Тож не гаємо ми час,
Бо знання чекають нас!

Великі мурахи грали у шахи,
А маленькі мурашки — у шашки.

Прочитай склади

	а	о	у	е	і	и
П	ап	оп	уп	еп	іп	ип
П	па	по	пу	пе	пі	пи
Р	ар	ор	ур	ер	ір	ир
Р	ра	ро	ру	ре	рі	ри
Т	ат	от	ут	ет	іт	ит
Т	та	то	ту	те	ті	ти

Прочитай склади

	а	о	у	е	і	и
ш	аш	ош	уш	еш	іш	иш
ш	ша	шо	шу	ше	ші	ши
х	ах	ох	ух	ех	іх	их
х	ха	хо	ху	хе	хі	хи
ч	ач	оч	уч	еч	іч	ич
ч	ча	чо	чу	че	чі	чи

Повторення. Оповідання «Фокус-мокус» Дмитра Чередниченка.

Фокус-мокус

Дітки показували фокуси-мокуси. Підійшла черга до Федька. Хлопчик подумав, подумав та й каже:

— Я вас усіх сфотографую. І кожному покажу його фотокартку. Як хтось буде не схожий, тому віддам свій... фотоапарат.

Діти здивовано презирнулися, адже у Федька не було фотоапарата. Та Федько не розгубився. Він згорнув трубочкою долоньки й приклав до ока.

— Увага! Знімаю! — і клацнув язиком. Порився в кишенях, узяв щось у жменьку.

— Тепер кожному покажу його фотокартку. Вибачайте, що маленька — такий фотоапарат.

І підносить кожному у жменьці. Хто гляне, той усміхнеться.

— Я справді схожий, — каже всяк. Бо у Федьковій жменьці — маленьке люстерко.

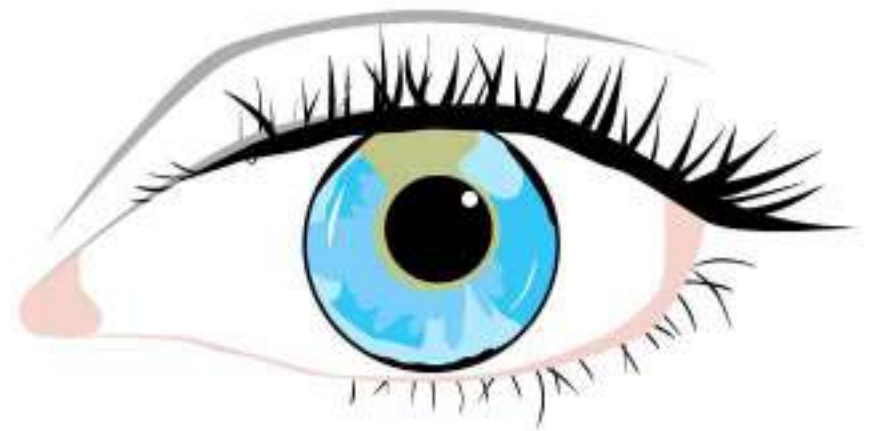
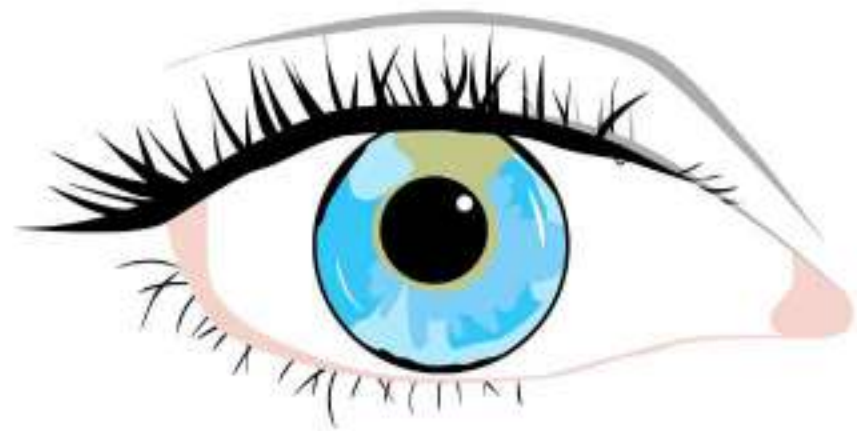
За Дмитром Чередниченком

1. Про кого розповідається в тексті?
2. Чим займалися діти?
3. Який настрій у вас викликав цей текст?

❖ Сьогодні на уроці читання
ми удосконалимо навичку
читання виразно, вміння
відповідати на запитання
за змістом прочитаного

Заповзята трудівниця,
Вона праці не боїться.
Дуже сильна ця комаха
Називається...
мураха

Їду, їду на коні,
а мурашка — на мені.
Геть мені не важко
так везти мурашку,
бо я їду на коні,
а мурашка — на мені.

Станіслав Шаповалов

1. Чи знаєте ви, що таке мурашка?
2. Чи доводилося вам бачити цю комаху живою, де саме і коли?
3. Що ви знаєте про мурах?
4. Яку картину ви уявили під час читання вірша?
5. Чому мурашку везти не важко?
6. Запропонуйте придумати заголовки до вірша?

дужі	холоша
ледве	видно
вів	свої
за вітром	летить

Маленька мураха

Якось Петрусь із Мишком натрапили на мурашник. Височенький такий, аж не віриться, що його збудували дрібненькі комашки.

— Ого, який великий, — сказав Петрусь.

— Та де там великий, — заперечив Мишко.

Він завжди заперечував щось Петрусеві, аби показати, що більше знає.

— А які ці комахи дужі!

— Та які вони дужі? Самих ледве видно, — вів своєї Мишко.

— Ні, ти тільки глянь. Травинку тягне в п'ять разів більшу за себе.

— Скільки там тої травинки, — не здавався Мишко. — Сама за вітром летить.

- А ця! Подивися: білу подушечку тягне, — дивувався Петрусь.
- Теж мені подушка, не більша зернини. Та менших комах, ніж оці, й не буває.
- І бачить, куди треба тягти.
- Та в них і очей немає! — не вгавав Мишко.
- Саме тут якась із мурах залізла Мишкові під холошу і так куснула, що він аж підскочив.
- Ого, як гризнула! — скрикнув Мишко.
- Та де там, — усміхнувся Петрусь. — Мурàхи такі маленькі, що в них і зубів немає.

Василь Шкляр

1. Чому Мишко все заперечував?
2. Після якого випадку Петрусь заперечив Мишкові?
3. Як думаєш, що було далі? Придумай продовження цього тексту.

мурашник
височенький
дрібненькі
подушечка
завбільшки
пшенична

натрапили
заперечував
не здавався
дивувався
підскочив
гризнула
усміхнувся

- Ого, який великий.
- Та де там великий.
- А які ці комахи дужі!
- Та які вони дужі? Самих ледве видно.
- Ні, ти тільки глянь. Травинку тягне в п'ять разів більшу за себе.
- Скільки там тої травинки. Сама за вітром летить.
- А ця! Подивися: білу подушечку тягне.
- Теж мені подушка, завбільшки з пшеничну зернину. Та менших комах, ніж оці, й не буває.
- І бачить, куди треба тягти.
- Та в них і очей немає!
- Ого, як гризнула!
- Та де там. Мурàхи такі маленькі, що в них і зубів немає.

- ❖ Що читали на уроці?
- ❖ Про кого йшлося у вірші Щебетунчика?
- ❖ Про кого розповідається в тексті Василя Шкляра «Маленька мураха»?
- ❖ Що цінного кожний з вас узяв з цього уроку для себе?

Рекомендовані тренувальні вправи

Буквар ст.108 – 109,
читати та переказувати
текст.

Роботи надсилай у Нитан

Рефлексія. Оберіть відповідну цеглинку LEGO.

Відскануй QR-код або
натисни жовтий круг!

Посилання для інтерактивного завдання:

<https://learningapps.org/watch?v=p212otiwn23>

Використані джерела:

<https://vsimpptx.com/lesson/001-oznajomlennya-z-bukvarem-tema-dlya-spilkuvannya-pravila-povedinki-na-uroci>